

би. Художественният стих го силно увличалъ; Ботйовъ цѣнилъ високо съвършенството на формата у Пушкина и други нѣкои западноевропейски поети; самъ той побързалъ да не остане надирѣ отъ тѣхъ. Но ефектитѣ, които се постигатъ съ формата, казвалъ Христофоръ Петковъ, трѣбва да сж въ контактъ съ чувствата, съ идеитѣ, които вплѣтвява едно литературно произведение. Тоѣ станалъ „неоспоримиятъ“ литературенъ критикъ въ класъ. При бесѣдитѣ, отъ които се вачетисалъ горниятъ прѣподавателъ, защото выпрямій болгаринъ много започналъ да си развързва езика, при тѣзи бесѣди, Христофоръ Петковъ прилагалъ една оригинална тактика: той сѣдѣлъ на стола, обикновенно тихъ, потъналъ въ мисли, или чертайки нѣщо върху бѣлитѣ полета на учебника или въ нѣкоя тетрадка. Бидейки въ класъ, Христо Ботйовъ никога не е присѣствувалъ съ умѣтъ си въ класната стая, или по-добрѣ — само тогава, когато прѣдмета на класния урокъ ималъ нѣкаква закачка съ неговитѣ умственни и поетически интереси. Въ противенъ случай, Христо Ботйовъ се е занимавалъ съ себе си, защото двѣ минути внимание „стигало да разберешъ глупоститѣ на тие диваци-прѣподаватели“. Той си чертаелъ върху тетрадки формитѣ на карикатуритѣ, сътворени отъ неговата фантазия, или съчинявалъ ученически стихотворения, сатири и други по адресъ на „дурацитѣ-учители“, весели пародии, и сериозни еротически и революционни химни. Такива още на ученическата скамейка Христо Ботйовъ създалъ цѣлъ томъ. За съжаление, тѣ не сж дошли до насъ, за да видимъ, какъ се е градило поетическото развитие у класния мечтателъ, за да присѣствуваме при групиране художническото чувство у единъ поетъ, създаденъ въ тревога, отхраненъ въ робство. Смѣтно ни говорятъ споменитѣ, че въ нѣкои отъ тѣзи класни произведения Христофоръ Петковъ се цѣлъ цѣлненичекъ рисувалъ, защото „за-